

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

31. Dies Octob. Non tam benignum, ac liberale natura nobis tempus dedit,
ut aliquid ex illo vacet perdere. Quintilianus Declam. 4.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

gustinus. Cogita satius esse, ut loquar cum eodem Augustino, (a) *deglubri, quam deglubi, & quam excoriari.* Hoc modo si te geras, perinde vellet te aliquem contra te ut prosternat, dejicere, leonem subulâ, aprum aristâ, taurum digito excipere. Ad illa potius ridebis, quam timebis.

Tristia ridebis, si spernas, nulla timebis,

31. DIES OCTOB.

Non tam benignum, ac liberale natura nobis tempus dedit, ut aliquid ex illo vacet perdere. *Quintus Declam. 4.*

Tempo- I.
ris vola-
bilitas.

Quid vis perdere tempus, ubi nullo potes Deo satisfacere tempore? Cur unius diei, aut horæ intervallo audes suspendere obligationem tuam? si in horâ Deus suspendisset beneficentiam suam, in mundo non esses, imò si suspendisset indulgentiam suam, in Inferno esses. Aeterna stipendia tibi promissa non decet interruptis servitiis mereri: si vis bene vivere, nunquam intermittas bonam vitam. Oportet spiritus remissè, singulis diebus te armare ad praelium, & expergiscere alacriter, quasi ad pugnam, addito quasi lituo, & signo bellico. (b) *Dilige Deum tuum Deum tuum ex toto corde tuo &c.* Hoc præceptum tibi manè promulga, & persuade tibi hunc diem vitæ, non tantum esse diem malitiæ, sed pugnae. Quomodò surgunt milites eo die, quo publicatum est præceptum configendi cum hoste? Miles eo die quo initurus est praelium non est inermis: Tu quoque

(a) *In Psal. 128,* (b) *Mar. 22.*

tidie præliaturus es, manè dum oras, arma te maxima quâ potes charitate, profundissimâ humilitate, invictâ patientia, reliquarumque Virtutum armaturâ. Suspicio tantum, & timor pugnandi amat milites, & cogit aliquot dies persistere armatos: quid tibi facere debet certitudo, & fides pugnae quotidianæ.

II. His accedit, debere nos festinare, ut Deo quæ debemus, rependamus, ob temporis penicissimam volubilitatem. Inprimis tempus, cui hæc nostra vita, innititur, quid aliud est quàm rota quædam, & perpetua vertigo? Dum igitur indefinenter temporis rota volvitur, secum humana omnia trahit, resque omnes sua mobilitate versat, & circumvolvit, adeo ut omnia, ut ita dicam Ixioniâ reddat. Rem appositè explicat Simocatta, de tempore sic loquens. (a) *Dum omnia novat, & adulterat, & transformat, & alia aliter fingit, perennique conversionis gyro circumagitur, & quod fixum, ac firmum est, mobilitate, ac fluxu rerum humanarum, ceu rotâ crudeliter versat, ac circumvolvit, semper que constantiam, ac stabilitatem odit, & ubi errorem sistat, non invenit.* Alti hos temporis gyros cogitet ac vertigines, qui amat æternitatem: Etiam Annus circulos, rotasque sua notione in ipso temporis fluxu indicat, ac præfert. Varro enim dictum quasi circulum putat, quia ut parvuli circuli, annuli, sic magni, dicebantur anni. Cum igitur tempus ipsum volvatur indefinenter, vitam quoque nostram volvi necesse est, quæ tempore vehitur, ac fertur. Varias ætates spectata sibi invicem succedentes, & circuitus esse cense, & gyros, quibus mortales circumvolvuntur:

(a) L. 3. c. 8.

III. Scitè Seneca, de vitæ humanæ orbibus
 circulis: (a) *Unus dies, gradus est vitæ, tota atq[ue] p[er]i-*
bus constat, & orbis habet circumductos majores mo-
ribus. Est aliquis, qui omnes complectatur, & con-
hic pertinet à die natali usque ad extremum. Igitur
 humana vita perpetuò volvitur, semper in gyru
 abit, plena circulis est, nunquam sistit, semper labitur
 admodum rotæ. Probè S. Nilus, ubi ex hac ver-
 gine colligit desiderandam eam vitam, quæ verè
 (b) *Si vitam, quæ verè vita est, desideras, expecta semp[er]*
mortem futuram, & odio prosequere vitam præsentem.
 Porrò quid veriùs, testatiùsque, quàm in morte
 tæ vitam nostram volvi, adeò, ut sicut Sol verum
 indefinenter, ita quoque ipsa volvatur? Assiduè
 carpitur, & minutissimis portiunculis, dum datur
 ripitur: siquidem motu perpetuo cælum rotat
 momenta, horas, horæ diem, dies hebdomades, mē-
 ses, hic annos, anni lustra, ac hæc denique se-
 cula trudent. Si ergò lapis, ita temporis, vitæque
 hujus vertigines cogita, ut assiduè etiam figas oculum
 in semper manentem Æternitatem. Probè mentis
 tempus, qui seriò cogitat æternitatem, nec labentem
 vitam amat, sed perennaturam. Ante finem vitæ
 cogita, quod eris post finem vitæ: Cinis, pulvis,
 nihil. Ne sis igitur fautor carnis, reconde hos in limbo
 mentis:

Est caro nostra cinis, modò principium, modò finis.

(a) Ep. 12. (b) In Parana.